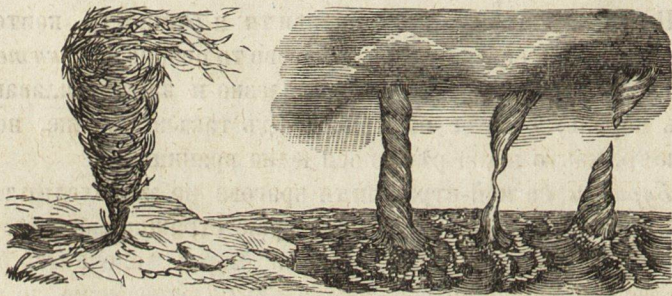

търчи по покривътъ, като по нѣкой неподвиженъ потоць и съ голѣма бързина се катери по вѣжата. Ако би вѣтрътъ да је много силенъ, тогава нѣкой пѣтъ свалеть дору и борове ти, за да нѣма на какво да бие вѣтрътъ. Безъ борове и безъ платна корабътъ је като птица безъ крила: вѣтрътъ го носи на къдѣто ште, и лесно може да го тласне на нѣкоя скала или да го хвърли на пѣськъ.

Нѣ и когато нѣма вѣтръ, не је малко мъчно за мореходецътъ, ако и да не је страшно, като, кога има буря. Морие неподвижно, като огледало; въздухъ не мърда, платна висеть; а тропическо то слънце (най-много се случова да нѣма вѣтръ между тропици ти) стои право надъ глава та му и излива горешти ти си лучи на тихо то морие и на корабътъ, който не може да се поклати отъ мѣсто то си. Самоплуватъ не го је грижа, кога нѣма вѣтръ; той вѣрви съ сила та на парата и, ако платна та не му помагатъ да вѣрви, колелата му работеть.

Морски ти *вѣтрушки* приличатъ до нѣидѣ на тина вѣтрушки, които нѣкой пѣтъ издигатъ на витло прахъ или пѣськъ по пѣтишта та. Нѣ морската вѣтрушка не је витло отъ прахъ или отъ пѣськъ, а једно много голѣмо витло отъ вода, което се из-

дига до облацити и вѣрви по морие то съ голѣма бързина. Тии често биватъ по нѣколко заједно, и тежко и горко на оний корабъ, што го сполѣти такѣва вѣтрушка. Кога видатъ отъ јединъ корабъ, че иде вѣтрушка, гледатъ да се отмѣстеть, докль замине, а нѣкой пѣтъ ја разбиватъ съ топъ.

Кога има *попѣтенъ* и силенъ вѣтръ, корабътъ вѣрви бържѣ: нѣ, кога има малко *противенъ* вѣтръ, бави се, зашто то не прѣстайно трѣбова да се промѣнаватъ платната, да се лови вѣтрътъ и да се криволичи.